

**+ IOAN,
MITROPOLITUL BANATULUI,
*CREDE – DUMNEZEU SE ȚINE
DE CUVÂNT. CONVORBIRI
DUHOVNICEȘTI CU
ÎNALTPREASFINȚITUL IOAN,
MITROPOLITUL BANATULUI,
CONSEMNATE DE PROF.
DR. LUMINIȚA CORNEA,
EDITURA AGNOS, SIBIU, 2024,
300 P.***

Protos. dr. Maxim Morariu

Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului a oferit deja publicului cititor mai multe volume importante deopotrivă sub aspect teologic, cât și catehetic¹. Decizia de a continua seria de dialoguri duhovnicești, consemnate cu multă acribie de către doamna prof. dr. Luminița Cornea, se constituie într-una cât se poate de benefică pentru cititori.

Între multiplele merite ale lucrării, care se cuvin semnalate, tonul degajat, colocvial, accesibil oricărei categorii de cititori, se găsește

¹ A se vedea, de exemplu: Luminița CORNEA, *Pe cărarea Crucii: convorbiri duhovnicești cu IPS. Ioan, Mitropolitul Banatului*, Editura Agnos, Sibiu, 2019; *Inviatul din Nazaret. Convorbiri duhovnicești cu Înaltpreasfințitul Ioan al Banatului*, realizate de către Prof. Dr. Luminița Cornea, Editura Sophia, București, 2017.

la loc de cinste. Înaltpreasfinția Sa reușește să spună lucruri de mare profunzime teologică într-o manieră ușor de lecturat și înțeles. Iată, bunăoară, cum reușește dânsul să sintetizeze, în cuvinte puține, actul Învierii și să treacă în revistă consecințele lui:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu Care ne-a învrednicit să ajungem să prăznuim împreună cu Înviatul Hristos biruința Lui asupra morții!

Hristos Și-a biruit moartea Sa, dar și moartea noastră. Moartea nu ne îngăduia să ne întoarcem în Casa Tatălui Ceresc. Până la Învierea lui Hristos, Tatăl aștepta trist la porțile Cerului în toarcerea noastră. Tristul Dumnezeu azi Se bucură cu toate cetele îngerești văzând că Fiul Său, chiar purtând rănile piroanelor, Se întoarce biruitor „Acasă” și nu Se întoarce singur, ci cu un tâlhar” (p. 5).

Relația dintre Vechiul și Noul Testament, dar și chestiuni precum relevanța pentru contemporaneitate a textului sacru, se constituie în aspecte importante ale demersului teologic-catehetic. Ba mai mult decât atât, chestiuni intens analizate de către teologia patristică, despre care s-ar putea crede că nu se mai pot aduce elemente de noutate, sunt privite într-o altă cheie de către dânsul. Bunăoară, pornind de la versetul 27 din cel dintâi capitol al cărții *Facerii*, Părintele Mitropolit arată că faptul de a fi creat după „chipul lui Dumnezeu” îl transformă pe om într-o icoană vie:

„L.C.: Iertați-mă, Înaltpreasfințite Părinte, dar am observat că în discursurile Înaltpreasfinției Voastre este redată pregnant această idee, anume că omul este o icoană vie.

Îps. Ioan: Se împlinește încă o dată ce scrie în Cartea Facerii: „Și a zis Dumnezeu: «Să facem om după chipul și după asemena rea Noastră (...).» Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său” (Facere 1, 26-27). Priviți icoana Nașterii Domnului și veți vedea lumina de pe fața Pruncului. Ce frumusețe divină! Așa era și fața lui Adam înainte de căderea în păcat. Lumina și iubirea erau înveșmântate în veșnicie. Iată, vedem și icoana istorică a lui Hristos, Cel Care, de azi, este Dumnezeu și Om: Dumnezeu adevărat și Om adevărat. L-am văzut prin mărturia Sfinților Evangheliști ca Dumnezeu, fă când minuni, dar L-am văzut, așa cum L-a văzut și Isaia Profetul, suferind ca Om, părăsit de toți și atârnat pe lemnul Crucii” (p. 41).

Universalitatea chemării mântuitoare este și ea adusă în discuție², alături de aspecte precum modul în care, prin actul Jertfei

² „Fiul lui Dumnezeu Își începe viața pământească printre păstori și o sfârșește între regi, care L-au răstignit alături de tâl hari, arătând astfel

Sale, Hristos dă sensuri noi întregii creații³, se constituie de asemenea între subiectele aduse în discuție de către autor. Lucrarea trebuie să de asemenea în îndemnuri cu caracter practic⁴ și în pasaje cu valoare testimonială.

Bogată deopotrivă în conținut teologic, catehetic, liturgic, dar și cu relevanță pastorală, lucrarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan al Banatului intitulată: *Crede – Dumnezeu se ține de cuvânt*, se constituie într-un text valoros care se recomandă prin sine însuși. El ar trebui căutat de către orice categorie de cititori și lecturat cu încredere și atenție, întrucât descoperă Scriptura într-un mod plăcut, actualizat și util.

că a venit pentru toți pământeni, indiferent de starea lor socială. Hristos S-a descoperit săracilor și bogaților, ostașilor și împăraților”. + Ioan, Mitropolitul Banatului, *Crede – Dumnezeu se ține de cuvânt. Convorbiri duhovnicești cu Înaltpreasfințitul IOAN, Mitropolitul Banatului*, consemnate de prof. dr. Luminița Cornea, Editura Agnos, Sibiu, 2024, p. 45.

3 „Înviere fără moarte nu este, dar Hristos face din moarte Paște, trecere. Trecere de la moarte la viață, iar, de la Învierea Sa, avem și noi trecerea noastră de la moarte la viață. Toți vom lăsa în urma noastră o cruce cu un nume scris pe ea, semn că pe aici trecem spre veșnicie. Hristos a biruit pe Crucea Golgotei moartea Sa, însă ne lasă și nouă să biruim o moarte. Învierea noastră presupune moarte față de păcat, de cugetarea păcătoasă, moartea omului celui vechi. Sfântul Apostol Pavel ne spune: „Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului.” (Romani 6, 6). Cu această moarte, zice Hristos, să ne luptăm să o biruim și noi. Doamne, vino în ajutorul nostru în această luptă cu poftele trupesti, cu desfătările lumii și cu egoismul din noi! Fiți biruitori, deoarece ne spune Hristos: „Îndrăzniți. Eu am biruit lumea.” (Ioan 16, 33). Trăiam o moarte vie înainte de Hristos, în fiecare zi murea o parte din viața noastră. Azi însă, prin Slăvita Sa Înviere, în fiecare zi trăim o clipă din veșnicie, cu fiecare clipă ne înveșnicim să fim în slava lui Hristos. De n-ar fi înviat Hristos, pământul ar fi rămas un ogor în care omul ar fi semănat oase. De n-ar fi noaptea, nu am ști să prețuim ziua, de n-ar fi durere, n-am prețui sănătatea, de n-ar fi fost Golgota, n-ar fi fost Înviere, de n-ar fi venit Hristos la mine, n-ar fi fost mântuire”. *Ibidem*, p. 95-96.

4 Iată, de exemplu, cum îndeamnă Mitropolitul Banatului, mamele să se roage pentru întoarcerea în țară a copiilor lor: „Vă îndemn: plângeți și rugați-vă cu lacrimi ca Dumnezeu să întoarcă fiicele neamului nostru înapoi în țară, iar cele pe care le aveți acum, aici, păziți-le cu strâșnicie și aduceți-le la sfânta biserică, ca să le mângâie Duhul Sfânt și să nu le chinuie demonii prin tot felul de localuri și alte destrăbălări ale lumii acesteia. Le rog pe iubitele mame să le fie milă de fiii și de fiicele lor. Dacă nu vă este milă de un sârman pe care îl vedeți pe drum, vă va ierta într-un fel Dumnezeu, dar măcar fie-vă milă de sângele dumneavoastră, de fiii și de fiicele prin care v-a dat Dumnezeu darul acesta de a fi mama”. *Ibidem*, p. 145.